

Иво Сиромахов:

Разговорник и презервативи

Неотдавна получих покана за бизнес-вечеря. По принцип съм противник на смесването на работата с манджата, но случаят беше малко по-особен – поканата беше от една очарователна дама. Освен това ми се стори, че долових в тона ѝ известна плавност. Това подхрани в мен надеждата, че бизнес-вечерята би могла да продължи с една лека бизнес-нощувка, в която да си ударим едно не принудиено бизнес-пошибване, а след това всеки от нас да тръгне по своята бизнес-пътечка в горда самота.

Проблемът беше, че дамата – да я наречем К. – е англоезична, а моят речников запас по английски се изчерпва с думите „тъч“, „корнер“, „еврибари“ и „голкипър“.

Не можех да откажа поканата – щях да съжалявам до края на живота си, че съм пропуснал такава възможност. Затова реших да превърна дефекта в ефект – да отида на вечерята с разговорник. Хем това ще е повод да се посмеем за моя сметка и да разчупим по-лесно ледовете.

Барнах се в официален костюм, купих си презервативи и българо-английски разговорник и се появих в ресторанта пет минути преди часа на срещата.

Точно в осем нула нула пред масата ми се появи К. и ми се усмихна ослепително като ранния Венци Димитров. Изглеждаше зашеметяващо. Деколтетото и гримът ѝ ми подсказваха, че и тя е дошла с очаквания, надхвърлящи бизнеса.

Изправих се и ѝ целунах ръка. Българан е галант. Седнахме на масата и тя весело се разбъбри, а аз отворих разговорника и забих нос в раздел „Учтиви изрази“. Веднага намерих това, което ми трябваше и изръсих: - Гуд ивнинг, найс ту сий ю.

Ivo Sziromahov:

Társalgási kézikönyv és óvszerek

Minap meghívtak egy üzleti vacsorára.

Elvileg ellenzem a munka és az evés keverését, de ez egy speciális eset volt – egy elbűvölő hölgy hívott meg. Akinek a hangjában ráadásul pajkos huncutságot is éreztem a meghíváskor. Ez felébresztette bennem a reményt, hogy az üzleti vacsora üzleti éjszakába torkollhat, amely során üzletileg kamatyolunk egyet, majd másnap büszke magányban külön-külön folytatjuk üzleti pályafutásunkat.

Egy gond volt csupán: a hölgy – nevezzük K-nak – csak angolul értett, az én angol szókincsem pedig kimerült a „touch“, „corner“, „everybody“ és „goalkeeper“ szavakban.

Nem utasíthattam vissza a meghívást – egész életemben sajnáltam volna a kihagyott lehetőséget. Elhatároztam tehát, hogy előnyömre fordítom nyelvi hátrányomat: társalgási kézikönyvet hozok a vacsorára. A könyvvel hamar feldobhatjuk a hangulatot és elnevetgélhetünk a kontómra.

Felöltöttem üzleti öltönyöm, vettem egy csomag óvszert és egy bolgár-angol társalgási kézikönyvet, és öt perccel a megbeszélte időpont előtt beültem az étterembe.

Pontosan nyolc óra nulla nullakor asztalomhoz libbent K és elbűvölően rámmosolygott. Gyönyörű volt. Dekoltázsa és sminkje azt sugallta, hogy ő is az üzleti vacsorán túlmutatató várakozásokkal érkezett.

Felálltam és kézcsókkal üdvözöltem. A bolgár férfi gáláns. Leültünk, ő csacsogni kezdett, én pedig elővettem a társalgási kézikönyvet. Felütöttem az „Üdvözlések“ fejezetnél. Rögtön megtaláltam a keresett kifejezést: – гúд íвнй, нájs тú sí jú. Várakozó tekintettel néztem rá. Döbбent

Вперих напрегнат поглед в нея. Тя беше шокирана, помълча няколко секунди и отново се разбърбори. Нямах никакъв шанс да разбера какво ми казва, затова отново се концентрирах в помагалото. Реших, че в началото на вечерта е добре да демонстрирам сговорчивост, затова избрах израза:

- Ай агрий уит ю.

К. зяпна още по-широко, сякаш беше в цирка, а не на ресторант. В тоя момент дойде келнера.

- Кво ше обичате? – вика.

Трескаво запрелиствах разговорника, докато намеря раздел „В ресторанта”. Ухилих се широко на К. и прочетох тържествено:

- Плийс бринг ъс уайн фром дис кънтри.

К. се разбърбори още по-енергично, а келнерът я гледаше в пълно недоумение. Усетих как ръцете ми се изпотяват. Млъкни, шибана кучко, мислех си. Никой тук не разбира бръщолевенията ти.

- Дай некво хубаво червено вино и некви сирена за мезе – казах на келнера и се ухилих на К., след което отново се зарових в разговорника в търсене на спасителни фрази.

К. не млъкваше, дееба и чужбинското лапачало, дееба.

Добре, че в книжката открих раздела „Взаимоотношения, семейство”. Но предложените изрази не ми харесаха. Имаше да речем изречение „Живея с баща си, с майка си, с баба, и с дядо”. Как да кажеш такова нещо на жена, която е фляснала огромните си цици пред погледа ти? За какво ги купувах тия презервативи?

Потърсих друга фраза. Разговорникът предлагаше: „Имам двама синове и една дъщеря”. Не, не, абсурд! Подобни изречения ще съсипят всичките ми шансове.

В крайна сметка открих нещо, което прецених като подходящо за ситуацията и го прочетох небрежно:

- Ноу, ай ем сингъл.

К. се разкикоти, сякаш и бях разказал някакъв виц. След което пак почна да приказва.

Долових във фразата ѝ въпросителна

арckiфежезесел нэзетт вицца, мажд нэхань мадодперц мълва фолытата а цсачсогаст. Есэлым сем волт, hogy megértsem mit mond, úgyhogy ismét a társalgási kézikönyvbe merültem. Úgy döntöttem, hogy valamilyen egyetértő kifejezésre van szükségem a közös hullámhossz kialakításához:

– áj ægrí wíθ jú.

К татотт сэзжял бамулт рам, минта циркусзбан лэнэнк, нем ис эттерембен. Ekkor lépett asztalunkhoz a pincér:

– Mit parancsolnak? – kérdezte.

Лазасан лапозтам а кэзикönyvet, амйг мег нем талаттам аз „Étteremben” fejezetet. Széles mosollyal K felé fordultam és diadalmasan olvastam fel a helyzethez illő fordulatot:

– plíz bríj és é wájn frém őís kéntri.

К мэг лендүлетесембен кездетт цсачсогни, а пинчер pedig megrökönyödve nézett ki a fejből. Éreztem, hogy izzad a tenyerem. Hagyd már ezt a csacsogást, te szalakóta, gondoltam. Senki sem érti, mit lotyogsz.

– Hozzál valami jóféle vörösbort, és sajtot hozzá borkorcsolyának – mondtam a pincérnek, rávigyorogtam K-ra, majd ismét a kézikönyvet kezdtem böngészni, helyzetmentő kifejezésekért.

К немhogy нем hagyta abba a karattyolást, hanem még bele is húzott.

Мэг jó, hogy közben megtaláltam a kézikönyvben a „Kapcsolatok, család” fejezetet. A javasolt kifejezések azonban nem nyerték el a tetszésemet. Volt egy olyan, például, hogy „Együtt lakom az apámmal, anyámmal, nagymamámmal és nagyapámmal”. Hogy mondhatnám ezt egy nőnek, aki direkt nekem rakta ki szemlére gyönyörű cickóit? Hagyjam pocsekba menni az óvszereket?

Мас кифежезесел келл! Mit mond a kézikönyv? „Van két fiam és egy lányom.” Na, még csak ez kéne! Teljesen lenullázná minden esélyemet.

Вэгүл талаттам егь helyzethez találó kifejezést és lazán felolvastam:

– háj, áj æm síngæl.

К фелкагоготт, минта егь jó viccet mondtam volna. Aztán folytatta a karattyolást.

Felfigyeltem a kérdő hangsúlyára, ezért

интонация, затова категорично казах:

- Йес.

Тя се разкикоти още по-силно. Предположих, че отговорът ми е бил неуместен, затова побързах да се поправа:

- Ноу.

Тя се разкикоти още по-силно. Бахти гадовете са тва, чужденците. Каквото и да им кажеш – все ти се подиграват.

Келнерът донесе виното и сирената и това за малко свали напрежението. Чукнахме се, аз се ухилих и с перфектно произношение казах:

- Чиърс.

- Чиърс – каза тя и пак се разбърбори.

Бях съсипан. Абе каква жена си ти, бе? Не виждаш ли, че не вдявам и дума? Не можеш ли просто да ми кажеш едно „наздраве“ и да млъкнеш?

Пиехме вино, тя не спираше да говори някакви неща, а аз нищо не разбирах, но кимах учтиво. И тъкмо си мислех, че искам шибаната бизнес-вечеря да свърши колкото се може по-скоро, когато усетих някаква топлина в областта на чатала ми. К. беше свалила обувката си и ме закачаше под масата. Този ретро-еротичен жест ме трогна и в тоя момент ѝ простих цялото безсмислено бърборене. Погледнах я мило. Трябваше да ѝ кажа нещо, затова рязко се зарових в разговорника. За щастие бързо намерих изречение, съдържащо думата „хотел“ и небрежно измърморих:

- Мей ай гоу уит ю ту йор хотел?

Тя отново ме заля с водопад от думи. Не разбрах какво ми говори, но беше ухилена, така че реших, че е съгласна.

Платих сметката, викнах едно такси и потеглихме към хотела. К. явно се беше понапила, защото се кикотеше и ме обарваше по пакета. Кеф!

Стигнахме в хотела, качихме се в стаята ѝ, и тя взе да ми се натиска.

Какъв пророк съм, мислех си. Каквото очаквах, това стана. Ебахти пича съм, ебахти казановата, ебахти нечовека! Истински фронтмен на сексуалната евроинтеграция!

Понатискахме се и К. пак се разбърбори. Не

рாவъгтам:

– jés!

Ettől még erősebben kacagott. Gyanítottam, hogy rosszul mondtam valamit, ezért gyorsan helyesbítettem:

– háj.

Gurult a nevetéstől. Vazze, milyen szerencsétlen természete van ezeknek a külföldieknek! Akármit mondasz nekik – kinevetnek.

A pincér közben meghozta a bort és a sajtot, ami kicsit csökkentette a feszültséget. Koccintottunk, rámosolyogtam, és tökéletes kiejtéssel az egészségére kívántam:

– tjírz.

– tjírz – válaszolt K, és ismét karattyolni kezdett. Teljesen lelombozott. Vak ez a nő? Nem látja, hogy egy árva kukkot sem értek abból, amit mond? Mondhatná egyszerűen, hogy „egészségedre”, aztán eldugulhatna.

Ittuk a bort, ő folyamatosan magyarázott valamit, amiből egy büdös szót sem értettem, csak udvariasan bólogattam. Már éppen azon gondolkodtam, hogyan lehetne mihamarabb véget vetni ennek a mihaszna üzleti vacsorának, amikor hirtelen melegséget éreztem az ágyékom körül. K levette a cipőjét, és az asztal alatt csiklandozott. Kifejezetten díjaztam ezt a retro-erotikus rámozdulást, és rögtön megbocsátottam K-nak minden addigi értelmetlen fecserészését. Kedvesen rámosolyogtam. Kellett valamit mondani, úgyhogy lázasan lapozni kezdtem a kézikönyvet. Szerencsére gyorsan találtam egy kifejezést a „hotel” szóval, amit lazán bevettem:
– méjájgó wíθ jú tú jór hotél?
K erre ismét megnyitotta a szócspot. Nem értettem mit mond, de vigyorgott mint a vadalma, úgyhogy szerintem egyetértett.

Kifizettem a számlát, taxit hívtam és elhúztunk a szállodába. K-nak nyilván a fejébe szállt a bor, mert heherészett és a heréimet markolászta. Príma!

Megérkeztünk, felmentünk a szobájába, ahol ölelgetni kezdett. Így váljon valóra minden előérzetem!, gondoltam. Pontosan az elképzelésem szerint alakultak a dolgok. Milyen fasza legény vagyok, kész kasza nova, superman! A szexuális eurointegráció frontembere!

разбрах какво ми казва и затова пак извадих разговорника. В тая ситуация беше изключително важно да съм уместен,. Не можех да си позволя да рискувам затова взех да търся друг израз, съдържащ думата „хотел“.

Намерих нещо и го прочетох със сладен тон:
- Ай уил пик ъп ю тумороу морнинг ат дъ хотел! И изведнъж тая пача вместо да ми удари един благодарствен секс се нахвърли върху мен с викове.

Във виковете ѝ долових думата „олуейс“. Доколкото си спомням, това бяха некви дамски превръзки. Работата беше ясна. Жената е в цикъл. Но защо трябва да си го изкарва на мен? Не може ли да се разберем като културни хора?

Исправих се и мрачно казах:
- Гуд бай. Сий ю лейтър.
К. се отприщи в поредния си неразбираем английски монолог. Но вече беше късно. Тръшнах вратата на хотелската ѝ стая и си бих камшика.

Ще ми крещи тя на мене! Кво като е в мензис, бе? Не може ли да ми направи една лека, приятелска, добронамерена свирка? Бахти кухата лейка!

Вървах съсипан по безутешните улици на нощна София. На първия ъгъл изхвърлих презервативите и разговорника в една кофа.

Тия чужденци нищо не разбират от бизнес-вечери.

Превод: Ласло ГАБРИШ,
www.huntrans124.com

Egymásnak estünk, de K ismét megszólalt. Most sem értettem, mit mond, úgyhogy elővettem a kézikönyvet. Ebben a helyzetben mindennél fontosabb volt, hogy megtaláljam a helyénvaló kifejezést! Nem akartam kockáztatni, ezért a „hotel” címszónál maradtam.

Találtam valamit, amit buján a fülébe súgtam:
– áj wíl pík jú ép tәмáró мórннџ æт đæ hotél! Erre a picra ahelyett, hogy hálásan szexelni kezdett volna velem, visítózni kezdett.

A szóöзönből csak az „Always” szót tudtam kihámozni. Ha jól tudom, ez valami női havikötő márka. Minden megvilágosult. Menstruál a csaj. De miért kell ezért kiabálnia velem? Nem lehet ezt kulturált módon megbeszélni?

Kihúztam magam és szigorúan így szóltam:
– Gudbáj! Szíju léjtör!
K elvisította a következő angol nyelvű monológját. De elkésett! Behúztam magam mögött a szoba ajtaját és már ott se voltam!

Tudod, kivel rikácsolhatsz; énelem nem! Csak azért mert menstruálsz, he? De baráti gesztusként azért leszophatott volna... Bűdös szuka!

Leverten ballagtam hazafelé az éjszakai Szófia szomorú utcáin. Az első sarkon a kukába dobtam az óvszert és a társalgási kézikönyvet.

Lövésük sincs az üzleti vacsoráról ezeknek a külföldieknek!

Fordította: Gábris László,
www.huntrans124.com